

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA RAČUNALNIŠTVO IN INFORMATIKO

Klemen Jesenovec

Emulator igralne konzole Game Boy

DIPLOMSKO DELO

VISOKOŠOLSKI STROKOVNI ŠTUDIJSKI PROGRAM
PRVE STOPNJE
RAČUNALNIŠTVO IN INFORMATIKA

MENTOR: doc. dr. Boštjan Slivnik

Ljubljana, 2018

COPYRIGHT. Rezultati diplomske naloge so intelektualna lastnina avtorja in Fakultete za računalništvo in informatiko Univerze v Ljubljani. Za objavo in koriščenje rezultatov diplomske naloge je potrebno pisno privoljenje avtorja, Fakultete za računalništvo in informatiko ter mentorja.

Besedilo je oblikovano z urejevalnikom besedil L^AT_EX.

Fakulteta za računalništvo in informatiko izdaja naslednjo nalogo:

Tematika naloge:

Za operacijski sistem MS Windows izdelajte emulator za igralno konzolo Game Boy. Opišite njegovo zgradbo in način delovanja, njegovo delovanje pa preizkusite z izbranimi igricami, za katere ugotovite, do katere mere delujejo.

Kazalo

Povzetek

Abstract

1	Uvod	1
2	Sorodna dela	5
2.1	Statično tolmačenje in dinamično prevajanje	6
3	Pregled strojne opreme	9
3.1	Sestava emulatorja	10
4	Centralna procesna enota	11
4.1	Registri in zastavice	11
4.2	Ukazi	12
4.3	Prekinitve	20
4.4	Implementacija v emulatorju	21
5	Pomnilnik	25
5.1	Krmilniki pomnilniških modulov	27
5.2	Implementacija v emulatorju	28
6	Grafični koprocesor	31
6.1	Grafični cevovod	32
6.2	Registri	33

6.3	Pomnilnik	35
6.4	Implementacija v emulatorju	36
7	Tipkovnica	39
7.1	Implementacija v emulatorju	40
8	Časovnik	43
8.1	Implementacija v emulatorju	44
9	Delovanje emulatorja	47
10	Zaključek	51
	Literatura	53

Seznam uporabljenih kratic

kratica	angleško	slovensko
LCD	liquid-crystal display	tekočerkristalni zaslon
IR	infrared	infrardeče
ROM	read-only memory	bralni pomnilnik
RAM	random-access memory	bralno-pisalni pomnilnik
PC	program counter	programski števec
SP	stack pointer	skladovni kazalec
SGB	Super Game Boy	Super Game Boy
MBC	memory bank controller	krmilnik pomnilniških modu- lov
OAM	object attribute memory	tabela lastnosti objektov
DMA	direct memory access	neposredni dostop do pomnil- nika

Povzetek

Naslov: Emulator igralne konzole Game Boy

Avtor: Klemen Jesenovec

Diplomsko delo obravnava problem študije stojne opreme in izdelave emulatorja za igralno konzolo Game Boy. Problema smo se lotili s preučevanjem dokumentacije Game Boya in njegovih lastnosti. Za implementacijo emulatorja smo zaradi njegove učinkovitosti in bližini strojne opreme izbrali jezik C++. Problem smo razbili na podprobleme in implementirali vsak podsistem Game Boya posebej, ki smo jih nato združili v celoto. Končen rezultat diplomske naloge je delujoč emulator Game Boya.

Ključne besede: emulator, Game Boy, C++.

Abstract

Title: Game Boy Emulator

Author: Klemen Jesenovec

This thesis describes the problem of hardware study and implementation of an emulator for the Game Boy video game console. The work began with studying Game Boy's documentation and its hardware properties. The C++ language was chosen for the implementation due to its efficiency and it being close to hardware. We divided the problem into sub-problems and implemented each Game Boy subsystem separately, which we then combined into a whole. The final result of the thesis is a working Game Boy emulator.

Keywords: emulator, Game Boy, C++.

Poglavje 1

Uvod

Game Boy [2] je prenosna igralna konzola, ki jo je leta 1989 izdalo japonsko podjetje Nintendo. Prvi model je prišel le v sivi barvi, prikazan je na sliki 1.1.

Slika 1.1: Prvi model igralne konzole Game Boy (DMG).

Visok je 148, širok 90 in debel 32 milimetrov. Zelen zaslon LCD brez

osvetljenega ozadja ima nastavljiv kontrast in premore štiri odtenke zelenkaste barve. Možno je tudi nastavljanje glasnosti zvoka in priključitev slušalk na 3.5 mm zvočni priključek. Igre so v obliki kaset in se jih vstavi v režo na zadnjem delu Game Boya. Kasetna igra Tetris je prikazana na sliki 1.2. Game Boy podpira tudi serijsko povezavo z drugo konzolo. Uporabnik z njim upravlja z osmimi gumbi.

Nintendu je uspelo prodati kar 118 milijonov konzol [7]. Tako je Game Boy, v času pisanja tega diplomskega dela, tretja najbolje prodajana igralna konzola vseh časov. Pred njim je le Sonyjev Playstation 2 z več kot 155 milijoni prodanih konzol in Nintendov Nintendo DS, ki je nasledil Game Boyevega naslednika in je bil prodan 154 milijonkrat.

V letih po izidu prvega modela igralne konzole, je izšlo še nekaj izboljšav [12]:

- Game Boy Light je bil preoblikovan izvirnik z manjšo obliko in bolj učinkovitim delovanjem, ter je tako porabil manj energije.
- Game Boy Pocket, ki je bil izdan le na japonskem, je bil prav tako preoblika, ki so mu dodali še osvetlitev ozadja.
- Game Boy Color je bila zadnja izboljšava, ki je konzoli dodala tudi zaslon v barvah in nekaj novih zmogljivosti strojne opreme kot so hitrejša delovanja, večja količina spomina, nove možnosti prikazovanja, ipd.

Game Boy so izdelovali vse do leta 2003, ko ga je nasledil Game Boy Advance. Seznam najbolj prodajanih iger vključuje [6]:

- Tetris (35 milijonov prodanih kopij),
- Pokémon Red, Green in Blue (31 milijonov prodanih kopij),
- Super Mario Land (18 milijonov prodanih kopij),
- Kirby's Dream Land (5 milijonov prodanih kopij).

Slika 1.2: Kasetna igra Tetris.

V tej diplomski nalogi se bomo posvetili predvsem lastnostim strojne opreme izvirnega modela Game Boya s poudarkom na izdelavi emulatorja, ki bo tekel na osebnih računalnikih. Vsa izvorna koda nastalega emulatorja je prosto dostopna na GitHubu [5].

V drugem poglavju sledi primerjava sorodnih del. V naslednjih poglavjih pa so podrobnejše opisane lastnosti strojne opreme in njihove implementacije v emulatorju napisanem v programskem jeziku C++. V poglavju 3 se nahaja splošni opis strojne opreme in emulatorja. Temu sledijo poglavja, ki podrobneje opišejo podsisteme. V poglavju 4 centralno procesno enoto, v 5. pomnilnik, v 6. grafični koprocesor, v 7. tipkovnico in v 8. poglavju je opisan časovnik. V 9. poglavju je opisano delovanje emulatorja. Temu sledi le še zaključek.

Poglavje 2

Sorodna dela

Emulator [1] je programska oprema, ki omogoči gostujočemu računalniškemu sistemu, da se obnaša kot drug računalniški sistem t. i. gost. To omogoča gostujočemu računalniškemu sistemu poganjanje programske opreme, ki je bila napisana za računalniški sistem gosta. To ima kar nekaj prednosti, kot so

- dodatne zmogljivosti, ki jih izvorni računalniški sistem ni imel;
- omogočanje poganjanja programske opreme na drugačnih sistemih;
- ohranjanje stare programske opreme na novejših sistemih.

Seveda pa imajo emulatorji tudi nekaj hib:

- legalne težave s kršitvijo avtorskih pravic;
- gostiteljski sistemi morajo biti bolj zmogljivi od sistema gosta.

Od Game Boyevega izida do danes je bilo narejenih že kar nekaj emulatorjev. Seznam pomembnejših obstoječih emulatorjev vključuje:

- BGB je zaprtokodni emulator, poznan po svoji natančnosti in vizualnim razshroščevalnikom.
- Gambatte je zelo natančen emulator, ki pa je tudi odprtokoden.
- Coffee GB je emulator napisan v Javi.

- GEM je emulator Game Boya, ki uporablja dinamično prevajanje.

Seznam podobnih emulatorjev, ki niso neposredno povezani z Game Boyem, vključuje:

- Oracle Virtual Box je prosta in odprtokodna programska oprema za virtualizacijo osebnih računalnikov. Uporablja dinamično prevajanje.
- VMware Workstation Player je prosta, ampak ne odprtokodna, programska oprema za virtualizacijo osebnih računalnikov.
- DosBox je prosto dostopen emulator, ki emulira računalnike kompatibilne z IBMovim osebnim računalnikom in poganja DOS operacijski sistem.

2.1 Statično tolmačenje in dinamično prevajanje

Emulatorje lahko delimo v dve večji skupini glede na metodo izvajanja programske kode gosta. Emulatorji s s statičnim tolmačenjem kodo programske opreme gosta izvajajo ukaz za ukazom, tako da ukaze berejo in izvajajo programsko. Po drugi strani emulatorji z dinamičnim prevajanjem ob samem delovanju emulatorja kodo gosta prevedejo v strojno kodo, ki se izvaja na gostiteljskem računalniškem sistemu. Spodaj je naštetih nekaj prednosti in slabosti obeh metod.

statično tolmačenje	dinamično prevajanje
lažja implementacija	težje za implementacijo
počasnejše izvajanje	programi se izvajajo hitreje
niso vezani na arhitekturo gostitelja	potrebno je znanje o arhitekturi gostitelja

Tabela 2.1: Primerjava statičnega tolmačenja in dinamičnega prevajanja.

Spodaj je v tabeli naštetih nekaj programov, ki uporabljajo različne metode.

statično tolmačenje	dinamično prevajanje
DosBox	Oracle Virtual Box
Jpcsp	PPSSPP
Coffee GB	PCSX2
	RPCS3

Tabela 2.2: Primeri programov, ki uporabljajo različne metode.

V tem diplomskem delu smo se zaradi hitrejše implementacije odločili za emulator s statičnim tolmačenjem, saj to še vedno zadošča za realistično izvajanje programov za igralno konzolo Game Boy.

Poglavje 3

Pregled strojne opreme

Game Boy je kot večino ostalih računalniških sistemov sestavljen iz centralne procesne enote, pomnilnika in vhodno izhodnih naprav.

Ima po meri narejeno centralno procesno enoto, ki je podobna Zilogovemu Z80. Ima 8-bitno aritmetično logično enoto in 16-bitno vodilo. Urina frekvenca znaša 4.194304 MHz. Vgajen je tudi časovnik, ki lahko proži prekinitve. Poleg časovne prekinitve lahko prekinitve prožijo tudi video enota, gumbi in serijska povezava.

Notranji pomnilnik je razdeljen na delovni, video in specializiran pomnilnik. Poleg notranjega pomnilnika se v kaseti nahaja tudi zunanji pomnilnik. Na tej se nahaja tudi ROM z igro, ki je lahko dostopen po pomnilniških modulih. Kasete imajo lahko na sebi tudi dodatne funkcije kot so ura, IR senzorji, ipd.

Poleg centralne procesne enote ima Game Boy tudi grafični koprocesor, ki skrbi za izris grafike na zaslon. Ta je 160x144 točk velik LCD zaslon, ki pa nima osvetljenega ozadja in je sposoben prikazovati 4 barve. Osvežuje se s frekvenco 59.73 Hz.

Game Boy za ustvarjanje zvoka uporablja posebno zvočno enoto. Ima štiri kanale, ki jih lahko posebej zmeša na levi ali desni zvočnik. Prva dva kanala lahko proizvedeta kvadratne valove in imata kontrolo za glasnost, frekvenco in dinamični pomik teh. Tretji kanal proizvaja valove po meri, ki so shranjeni

v specializiranemu pomnilniku. Zadnji kanal pa proizvaja naključen šum.

Uporabnik s konzolo upravlja s pomočjo osmih gumbov: štiri smerne tipke, tipka A, tipka B, SELECT in START.

Game Boy napajajo štiri AA baterije. Električna poraba se razlikuje od igre do igre, saj so razvijalci uporabljali različne trike za varčevanje z energijo. Ti vključujejo izklapljanje zvočne enote, ko ni v uporabi, ali pa spretno uporabljanje ustavljenega načina delovanja. Tako lahko s polnimi baterijami Game Boy zdrži 20–35 ur igranja [8, 9, 12, 11].

3.1 Sestava emulatorja

Emulator smo napisali v programskem jeziku C++ z uporabo programskega orodja Microsoft Visual Studio 2017. Preveden je s prevajalnikom, ki podpira C++11 standard. Uporabili smo samo eno zunanjo knjižnjico za potrebe izrisa in branja tipkovnice. Zaradi prenosljivosti in odprokodnosti smo se odločili za Simple DirectMedia Layer (SDL) [10].

Emulator je sestavljen modularno. Glavni razred `Board`, ki predstavlja tiskano vezje, vsebuje posamezne module, ki predstavljajo centralno procesno enoto, grafični koprosesor in pomnilnik. Te moduli implementirajo svoje funkcionalnosti, ki jih nadzoruje in usklajuje glavni razred. Implementacija vsakega od modulov je podrobneje razložena v naslednjih poglavjih.

Poleg razreda `Board` obstaja še razred z imenom `Renderer`, ki poskrbi za izrisovanje in časovno usklajevanje izrisa z emulacijo izvajanja.

Poglavje 4

Centralna procesna enota

4.1 Registri in zastavice

Game Boyeva centralna procesna enota ima osem 8-bitnih registrov in dva 16-bitna registra. Predstavljeni so v tabeli 4.1, kjer en stolpec predstavlja širino osmih bitov.

A	F
B	C
D	E
H	L
<hr/>	
PC	
SP	

Tabela 4.1: Registri.

En par 8-bitnih registrov se lahko uporablja kot 16-bitni register, tako dobimo registre AF, BC, DE in HL. Register A je akumulator in se uporablja za vse aritmetično logične operacije. Register F v zgornjih štirih bitih drži štiri zastavice. Po vrsti od sedmega do četrtega bita so:

- Z: ničelna zastavica, ki se postavi, ko je rezultat operacije enak 0;

- **N**: negativna zastavica, ki se postavi ob odštevalni operaciji;
- **H**: polprenosna zastavica, ki se postavi, če pride do prenosa iz tretjega na četrti bit;
- **C**: prenosna zastavica, ki se postavi ob prenosu iz sedmega bita.

Zastavice se ne spreminjajo ob vsakem ukazu, saj nekateri ukazi pustijo določene zastavice nespremenjene. Zastavici **N** in **H** se uporabljata samo pri ukazu **DAA**. Spodnji biti registra **F** so vedno postavljeni na 0.

Register **PC** je programski števec in kaže na naslov naslednjega ukaza. Register **SP** je skladovni kazalec, ki kaže na vrh sklada. Sklad se širi proti nižjim naslovom, skladovni kazalec pa kaže na zadnji vstavljen element (t. i. *full descending* sklad).

4.2 Ukazi

Game Boy pozna 501 ukazov, ki so lahko različne dolžine. V tabelah 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 4.6, 4.7, 4.8, 4.9 in 4.10 so predstavljeni vsi ukazi razvrščeni pa njihovi vrsti [3, 8, 9].

Vrste operandov so lahko: **d8** (takojšni 8-bitni podatek), **d16** (takojšni 16-bitni podatek), **a8** (8-bitni del naslova), **a16** (16-bitni naslov), **sd8** (8-bitni predznačen podatek), **r8** (8-bitni register), **r16** (16-bitni register). Podatek v oklepajih predstavlja naslov.

Zastavice so označene v enakem vrstnem redu kod zgoraj. Oznaka **0** pomeni, da se zastavica postavi na 0, **1** pa na 1. Zastavica označena s črko pomeni, da se postavi glede na rezultat ukaza (npr. zastavica **C**, če je pri seštevanju prišlo do preliva). Oznaka **-** pomeni, da ukaz zastavice ne spreminja.

Dolžina ukaza je označena v bajtih, trajanje pa v urinih periodah. Nekateri ukazi imajo več trajanj, saj trajajo različno dolgo odvisno od izpoljenosti pogoja.

mnemonik	operandi	zastavice	dolžina	trajanje
ld	r8, r8	----	1	4
ld	r8, d8	----	2	8
ld	r8, (HL)	----	1	8
ld	(HL), r8	----	1	8
ld	(HL), d8	----	2	12
ld	A, (r16)	----	1	8
				<i>Samo z BC in DE</i>
ld	A, (a16)	----	3	16
ld	(r16), A	----	1	8
				<i>Samo z BC in DE</i>
ld	(a16), A	----	3	16
ldh	A, (a8)	----	2	12
				<i>Naloži iz naslova 0xFF00 + a8</i>
ldh	(a8), A	----	2	12
				<i>Naloži na naslov 0xFF00 + a8</i>
ldh	A, (C)	----	1	8
				<i>Naloži iz naslova 0xFF00 + C</i>
ldh	(C), A	----	1	8
				<i>Naloži na naslov 0xFF00 + C</i>
ldi	(HL), A	----	1	8
ldi	A, (HL)	----	1	8
				<i>Ukaz ldi po nalaganju inkrementira register HL</i>
ldd	(HL), A	----	1	8
ldd	A, (HL)	----	1	8
				<i>Ukaz ldd po nalaganju dekrementira register HL</i>

Tabela 4.2: 8-bitni ukazi za nalaganje.

mnemonik	operandi	zastavice	dolžina	trajanje
ld	r16, d16	----	3	12
<i>Samo z BC, DE, HL in SP</i>				
ld	SP, HL	----	1	8
push	r16	----	1	16
pop	r16	znhc	1	12
<i>Zastavice se postavijo ob nalaganju AF</i>				

Tabela 4.3: 16-bitni ukazi za nalaganje.

mnemonik	operandi	zastavice	dolžina	trajanje
daa		z-0c	1	4
<i>Popravi akumulator po pravilu BCD aritmetike</i>				
cpl		z0hc	1	4
<i>Naredi eniški komplement akumulatorja</i>				
inc	r8	z0h-	1	4
inc	(HL)	z0h-	1	12
dec	r8	z1h-	1	4
dec	(HL)	z1h-	1	12

Tabela 4.4: 8-bitni aritmetično logični ukazi.

mnemonik	operandi	zastavice	dolžina	trajanje
add	A, r8	z0hc	1	4
add	A, d8	z0hc	2	8
add	A, (HL)	z0hc	1	8
adc	A, r8	z0hc	1	4
adc	A, d8	z0hc	2	8
adc	A, (HL)	z0hc	1	8
sub	A, r8	z1hc	1	4
sub	A, d8	z1hc	2	8
sub	A, (HL)	z1hc	1	8
sbc	A, r8	z1hc	1	4
sbc	A, d8	z1hc	2	8
sbc	A, (HL)	z1hc	1	8

Ukaza `adc/sbc` prištejeta/odštejeta še zastavico C

and	r8	z010	1	4
and	d8	z010	2	8
and	(HL)	z010	1	8
xor	r8	z000	1	4
xor	d8	z000	2	8
xor	(HL)	z000	1	8
or	r8	z000	1	4
or	d8	z000	2	8
or	(HL)	z000	1	8
cp	r8	z1hc	1	4
cp	d8	z1hc	2	8
cp	(HL)	z1hc	1	8

Tabela 4.5: 8-bitni aritmetično logični ukazi.

mnemonik	operandi	zastavice	dolžina	trajanje
add	HL, r16	-0hc	1	8
inc	r16	----	1	8
dec	r16	----	1	8
<i>V zgornjih treh ukazih samo BC, DE, HL in SP</i>				
add	SP, sd8	00hc	2	16
ld	HL, SP+sd8	00hc	2	12

Tabela 4.6: 16-bitni aritmetično logični ukazi.

mnemonik	operandi	zastavice	dolžina	trajanje
bit	0--7, r8	z01-	2	8
bit	0--7, (HL)	z01-	2	12
<i>Ukaz bit testira bit</i>				
set	0--7, r8	----	2	8
set	0--7, (HL)	----	2	16
res	0--7, r8	----	2	8
res	0--7, (HL)	----	2	16

Tabela 4.7: Enobitni ukazi.

mnemonik	operandi	zastavice	dolžina	trajanje
rlca		000c	1	4
rla		000c	1	4
rrca		000c	1	4
rra		000c	1	4
<i>Zgornji štiri ukazi rotirajo akumulator</i>				
<i>Ukazi s črko c rotirajo tudi čez zastavico C</i>				
rlc	r8	z00c	2	8
rlc	(HL)	z00c	2	16
rl	r8	z00c	2	8
rl	(HL)	z00c	2	16
rrc	r8	z00c	2	8
rrc	(HL)	z00c	2	16
rr	r8	z00c	2	8
rr	(HL)	z00c	2	16
sla	r8	z00c	2	8
sla	(HL)	z00c	2	16
<i>Ukaz sla je aritmetični pomik levo</i>				
swap	r8	z00c	2	8
swap	(HL)	z00c	2	16
<i>Ukaz swap zamenja zgornje in spodnje štiri bite.</i>				
sra	r8	z00c	2	8
sra	(HL)	z00c	2	16
<i>Ukaz sra je aritmetični pomik desno</i>				
srl	r8	z00c	2	8
srl	(HL)	z00c	2	16
<i>Ukaz srl je logični pomik desno</i>				

Tabela 4.8: Rotacije in pomiki.

mnemonik	operandi	zastavice	dolžina	trajanje
<i>Pogoji so lahko: z, nz, c in nc</i>				
jp	a16	----	3	16
jp	HL	----	1	4
jp	pogoj, a16	----	3	16/12
jr	PC+sd8	----	2	12
jr	pogoj, PC+sd8	----	2	12/8
call	a18	----	3	24
call	pogoj, a18	----	3	24/12
<i>Ob ukazu call se na sklad zapiše vsebina registra PC</i>				
ret		----	1	16
ret	pogoj	----	1	20/8
reti		----	1	16
<i>Ob ukazu ret/reti se iz sklada prepiseta dva bajta v PC</i>				
<i>Ukaz reti ob vrnitvi omogoči prekinitve</i>				
rst	n	----	1	16
<i>Ukaz rst je klic na naslove: 0x00, 0x08, ... , 0x38</i>				

Tabela 4.9: Skočni ukazi.

mnemonik	operandi	zastavice	dolžina	trajanje
ccf		-00c	1	4
		<i>Ukaz ccf komplementira zastavico C</i>		
scf		-001	1	4
		<i>Ukaz scf počisti zastavico C</i>		
nop		----	1	4
halt		----	1	4
		<i>Ukaz halt začne nizkoenergijski način</i>		
stop		----	1	4
		<i>Ukaz stop začne zelo nizkoenergijski način</i>		
di		----	1	4
		<i>Ukaz di onemogoči prekinitve</i>		
ei		----	1	4
		<i>Ukaz ei omogoči prekinitve</i>		

Tabela 4.10: Kontrolni ukazi.

4.3 Prekinitve

Game Boy pozna 5 prekinitev, ki si po prioriteti od najvišje do najnižje sledijo takole [9]:

1. Prekinitiv V-blank, ki se zahteva, ko grafični koprocesor nariše sliko. PC se postavi na 0x40.
2. Prekinitiv LCD STAT, ki se zahteva ob različnih pogojih grafičnega koprocesorja. Pogoje lahko nastavimo s pomočjo registrov grafičnega koprocesorja. PC se postavi na 0x48.
3. Časovna prekinitiv, ki se zahteva, ko časovnik doseže svojo nastavljeno vrednost. PC se postavi na 0x50.
4. Serijska prekinitiv, ki se zahteva, ko je poslan/prejet en bajt podatkov. PC se postavi na 0x58.
5. Prekinitiv tipkovnice, ki se zahteva, ko je na eni od prej vklopljenima linijama za tipko nizek signal. PC se postavi na 0x60.

Vsaka prekinitiv ima v registru IE (*Interrupt Enable*) na naslovu 0xFFFF bit, ki jo omogoči. Prekinitivi z najvišjo prioriteto pripada bit z najmanjšo težo. Prekinitiv se zahteva tako, da se v registru IF (*Interrupt Flag*) na naslovu 0xFF0F postavi njen bit na 1.

Prekinitiv se servisira samo, če sta njena bita v registru IE in registru IF postavljena na 1 in je hkrati nastavljen tudi IME (*Interrupt Master Enable Flag*), ki ga vklopimo/izklopimo z ukazoma ei in di. Če se prekinitiv začne izvajati, se avtomatsko pobriše njen bit v registru IF in izklopi IME. Prav tako se register PC porine na sklad. V nasprotnem primeru ostane bit v registru IF postavljen in tako prekinitiv čaka na izvajanje.

Prekinitve lahko gnezdimo, tako da ob vstopu v prekinitveno servisni program postavimo IME na 1 z ukazom ei. Možno je tudi ročno zahtevati prekinitiv s postavitvijo ustreznega bita v registru IF.

S pomočjo prekinitev izstopimo iz nizkoenergijskih načinov.

4.4 Implementacija v emulatorju

Centralno procesno enoto smo implementirali v razredu z imenom CPU. Registerje smo implementirali v strukturi `regs`, ki vključuje anonimne unije, v katerih so anonimne strukture. Struktura je razvidna na sliki 4.1. Na ta način lahko dosežemo enostavno naslavljanje 8-bitnih in 16-bitnih registrov (npr. `regs.bc` ali `regs.h`).

```
// Registers
struct {
    union {
        struct { byte f; byte a; };
        word af;
    };
    union {
        struct { byte c; byte b; };
        word bc;
    };
    union {
        struct { byte e; byte d; };
        word de;
    };
    union {
        struct { byte l; byte h; };
        word hl;
    };
    word pc, sp;
}regs;
```

Slika 4.1: Implementacija registrov v razredu CPU.

Za izvajanje ukazov smo implementirali nekaj pomožnih funkcij, ki lahko izvajajo več operacijskih kod glede na vrsto ukaza. Podpisi funkcij so prikazani na sliki 4.2. Funkcija `add(byte)` je na sliki 4.3.

```
byte incByte(byte);
byte decByte(byte);
byte rlc(byte);
byte rrc(byte);
byte rl(byte);
byte rr(byte);
word addWords(word, word);
void jumpRelative(sbyte);
void daa();
void add(byte);
void adc(byte);
void sub(byte);
void sbc(byte);
void and(byte);
void xor(byte);
void or(byte);
void cp(byte);
word addWordSbyte(word, sbyte);
byte sla(byte);
byte sra(byte);
byte srl(byte);
byte swap(byte);
void bit(byte, byte);
byte res(byte, byte);
byte set(byte, byte);
```

Slika 4.2: Podpisi pomožnih funkcij v razredu CPU.

```
void CPU::add(byte op1) {
    regs.f = 0x00;
    if((regs.a & 0xF) + (op1 & 0xF) > 0xF) regs.f |= 0x20;
    if(regs.a + op1 > 0xFF) regs.f |= 0x10;
    regs.a += op1;
    if(regs.a == 0x00) regs.f |= 0x80;
}
```

Slika 4.3: Implementacija funkcije add(byte).

Glavna funkcija razreda CPU je `exec(byte)`, ki glede na operacijsko kodo podano kot argument, izvede ukaz in nastavi čas izvajanja v urinih periodah.

V njej se nahaja `switch` stavek, ki se glede na operacijsko kodo odloči, kaj se izvede. Del implementacije je razviden iz slike 4.4.

```
case 0xD5: // PUSH DE
    regs.sp -= 2;
    mem -> writeWord(regs.sp, regs.de);
    clocks += 16;
    break;
case 0xD6: // SUB d8
    sub(mem -> readByte(regs.pc++));
    clocks += 8;
    break;
case 0xD7: // RST 10H
    regs.sp -= 2;
    mem -> writeWord(regs.sp, regs.pc);
    regs.pc = 0x10;
    clocks += 16;
    break;
```

Slika 4.4: Del implementacije funkcije `exec(byte)`.

Razred Board, ki kontrolira izvajanje, pred vsakim izvedenim ukazom kliče funkcijo `handleInterrupts()`, ki jo implementira razred CPU.

Ta funkcija po vrstnem redu prioritet prekinitvev preveri, če je prišlo do prekinitve in na sklad porine programski števec, ga ustrezno popravi, počisti IME in po potrebi izstopi iz nizkoenergijskega načina delovanja.

Poglavje 5

Pomnilnik

Game Boyeva centralno procesna enota ima 16-bitno naslovno vodilo. Tako lahko naslovi 64K pomnilniških besed. Splošna pomnilniška slika je predstavljena na tabeli 5.1 [9].

naslov	velikost	opis
0x0000–0x3FFF	16 KB	ničti pomnilniški modul ROM-a (na kaseti)
0x4000–0x7FFF	16 KB	n-ti pomnilniški modul ROM-a (na kaseti)
0x8000–0x9FFF	8 KB	grafični pomnilnik
0xA000–0xBFFF	8 KB	zunanji pomnilnik (na kaseti, lahko več pomnilniških modulov)
0xC000–0xDFFF	8 KB	delovni pomnilnik
0xE000–0xFDFE	7680 B	preslikava delovnega pomnilnika (se ne uporablja)
0xFE00–0xFE9F	160 B	tabela lastnosti za 40 posebnih grafičnih ploščic
0xFEA0–0xFEFF	96 B	se ne uporablja
0xFF00–0xFF7F	128 B	vhodno izhodni registri (niso vsi dostopni)
0xFF80–0xFFFFE	127 B	višji pomnilnik (možnost hitrejšega dostopa)
0xFFFF	1 B	IE register

Tabela 5.1: Splošna pomnilniška slika.

Na ničtem pomnilniškem modulu, ki se nahaja na kaseti v ROM-u, je na naslovih 0x100–0x14F zaglavje kasete, v kateri se nahajajo meta podatki. Opisani so v tabeli 5.2 [9].

naslov	opis
0x100–0x103	vstopna točka, kjer se začne izvajanje programa
0x104–0x133	Nintendov logo, ki ga Game Boy preveri
0x134–0x143	ime igre (neuporabljeni bajti so postavljeni na 0)
0x144–0x145	nova licenčna koda
0x146	SGB zastavica
0x147	tip kasete
0x148	velikost ROM-a
0x149	velikost zunanjšega pomnilnika
0x14A	koda destinacije
0x14B	stara licenčna koda
0x14C	verzija igre
0x14D	kontrolna vsota zaglavja (se preveri)
0x14E–0x14F	globalna kontrolna vsota (se ne preveri)

Tabela 5.2: Zaglavje kasete.

Ničti pomnilniški modul se vedno nahaja na prvih 16 KB ROM-a. Na naslednjih 16 KB je lahko preostali ROM ali pa nek pomnilniški modul ROM-a, če je igra večja od 32 KB. Pomnilniške module izbiramo tako, da pišemo na naslove 0x0000–0x7FFF. Ta pisanja prebere krmilnik pomnilniških modulov (*MBC, Memory Bank Controller*), ki se nahaja v kaseti in skrbi za menjavo pomnilniških modulov. Obstaja več vrst krmilnikov pomnilniških modulov. Katerega igra uporablja, je zapisano v zaglavju kasete na naslovu 0x147. Podrobneje so opisani spodaj.

V grafični pomnilnik se shranjujejo grafične ploščice, ki jih želimo izrisati. Poleg ploščic se tu nahajata še dve mapi, ki poskrbita za pravilno postavitev ploščic.

Zunanji pomnilnik se nahaja na kaseti in se ponavadi uporablja za shranjevanje stanja igre, tabele z najboljšimi dosežki ali preslikavo registrov zunanje strojne opreme. Ta pomnilnik je ponavadi podprt z baterijo, tako da se podatki ne izbrišejo po izklopu Game Boya.

Delovni pomnilnik je namenjen splošni uporabi. Tukaj je ponavadi postavljen tudi sklad programa.

Na naslednjih 7680 bajtih v pomnilniku se nahaja preslikava delovnega pomnilnika, ki se ne uporablja.

Na naslovih 0xFE00–0xFE9F se nahaja OAM (*Object Attribute Memory*), ki vsebuje informacije za 40 posebnih grafičnih ploščic, ki se lahko prosto pomikajo po ekranu.

Sledi še nekaj neuporabljenega prostora in vhodno izhodni registri.

Proti koncu pomnilniške slike se nahaja višji pomnilnik, do katerega lahko dostopamo s posebnimi ukazi, ki v ROM-u zavzamejo manj prostora od navadnih ukazov za dostop do pomnilnika.

5.1 Krmilniki pomnilniških modulov

Za igre manjše od 32 KB krmilnik ni potreben, saj lahko celotno igro postavimo na prvih 32 KB v pomnilniški sliki. Velika večina iger pa uporablja enega od spodaj naštetih krmilnikov pomnilniških modulov [9]:

- Krmilnik MBC1. Ta krmilnik podpira 125 pomnilniških modulov (vsak 32. pomnilniški modul ni podprt). Tako je lahko velikost ROM-a malo manjša od 2 MB. RAM je lahko velik največ 32 KB.
- Krmilnik MBC2. Podpira do 16 pomnilniških modulov. Velikost ROM-a znaša največ 256 KB. Ima poseben RAM, ki je vgrajen kar v krmilnik. Ima 512 besed po 4 bite.
- Krmilnik MBC3. Podpira do 128 pomnilniških modulov. ROM je tako lahko velik 2 MB. Velikost RAM-a je 32 KB. Krmilnik podpira tudi dodaten časovnik RTC (*Real Time Clock*).

- Krmilnik MBC5. Podpira do 64 pomnilniških modulov (8 MB ROM-a). Podprtih je do 128 KB RAM-a. Poleg dodatnega časovnika RTC podpira ta krmilnik tudi motor za haptične informacije.

5.2 Implementacija v emulatorju

Implementacija pomnilnika se nahaja v razredu `Memory`. Ta razred vsebuje tabele za zaglavje kasete, delovni pomnilnik, vhodno izhodne registre in višji pomnilnik. Člane razreda lahko vidimo na sliki 5.1.

```
std::string filepath = "";  
byte cartridgeHeader[0x50]; // Address 0x100 - 0x14F  
  
// controller class with rom and ram  
MBCBase* mbc = nullptr;  
  
// VRAM, OAM and LCD registers  
LCD* lcd = nullptr;  
  
Joypad joypad;  
Timer timer;  
  
byte workRam[0x2000];  
  
byte IOPorts[0x80];  
byte highRam[0x80];
```

Slika 5.1: Razred `Memory`.

Grafični pomnilnik, grafični registri in OAM so implementirani v razredu `LCD`, ki realizira grafični koprocesor. Za branje registrov tipkovnice je tu razred `Joypad`. Časovnik nadzoruje `Timer`.

Razred `Memory` ima po par metod za branje in pisanje. Metode, ki imajo v imenu besedo `get` ali besedo `set`, se uporabljajo za interno nastavljanje pomnilnika. Metode, ki imajo v imenu besedo `read` ali besedo `write`, pa se uporabljajo za simulacijo pravih branj in pisanj.

Za zunanji pomnilnik (ROM in RAM) skrbijo razredi, ki implemetirajo

krmilnike pomnilniških modulov. Tu nam v pomoč pride abstraktni razred `MBCBase`, po katerem dedujejo vsi razredi, ki implementirajo krmilnike pomnilniških modulov. Tako imamo v razredu `Memory` lahko le kazalec na bazni razred. Razred `MBCBase` je prikazan na sliki 5.2.

```
class MBCBase {
protected:
    byte romBnkNum; // Number of ROM banks on chip
    byte ramSize;  // Number of RAM banks on chip

    byte **rom;    // ROM banks
    byte **ramExt; // External RAM banks
public:
    virtual byte getByte(word addr) = 0;
    virtual void setByte(word addr, byte data) = 0;
    virtual byte readByte(word addr) = 0;
    virtual void writeByte(word addr, byte data) = 0;

    MBCBase(const byte *header, std::string filepath);
    ~MBCBase();
};
```

Slika 5.2: Razred `MBCBase`.

Preden se lahko igra začne izvajati, se mora pomnilnik inicializirati. To se zgodi v konstruktorju razreda `Memory`, ki prejme pot do datoteke, ki vsebuje ROM igre. Ta prebere zaglavje kasete in glede na tip kasete inicializira razred ustreznega krmilnika pomnilniških modulov. Konstruktor tega razreda iz zaglavja razbere velikost ROM-a in RAM-a. Nato rezervira dovolj prostora za vse pomnilniške module in shrani vsebino vseh pomnilniških modulov ROM-a. Tako je igra pripravljena na izvajanje. Ob zapiranju emulatorja se viri počistijo s pomočjo destruktorjev.

Poglavje 6

Grafični koprocesor

Grafični koprocesor izrisuje na zaslon, ki je širok 160 in visok 144 točk. Zaradi omejitev spomina uporablja tehniko ploščic, kjer je najmanjša izrisljiva enota ena 8x8 točk velika ploščica.

Sposoben je izrisati pomikajoče ozadje. V spominu je mapa, ki določa 256 točk široko kvadratno ozadje. Ker je velikost zaslona manjša od velikosti tega ozadja, lahko zaslon "pomikamo" po tem ozadju in tako dosežemo zamik ozadja. To se določi s točko, od katere se bo desno in dol ozadje izrisalo na zaslon. Če zaslon preseže desno ali spodnjo mejo ozadja, se izris nadaljuje na levi oziroma na vrhu ozadja.

Nad navadnim ozadjem lahko izrišemo še eno pokrivajoče ozadje, ki se imenuje okno. Ta se vedno izriše od izbrane točke na ekranu dol in desno.

Nad tem lahko na eno sliko izrišemo do 40 posebnih ploščic, ki se prosto pomikajo nad ozadjem oziroma oknom. Na eno vrstico ekrana lahko zaradi omejitev grafičnega cevovoda izrišemo le do 10 posebnih ploščic.

Grafični koprocesor teče ločeno od centralne procesne enote. Centralna procesna enota do njega dostopa s pomočjo kontrolnih registrov in dostopom do grafičnega pomnilnika [9].

6.1 Grafični cevovod

Grafični koprocesor simulira delovanje zaslona s katodno cevjo. Na ekran izrisuje vrstico za vrstico. Izris ene vrstice traja 456 urinih period. Na začetku vrstice pregleda OAM tabelo za posebne ploščice, ki bodo izrisane v tej vrstici, kar traja 60 urinih period. Potem točko za točko izriše vrstico.

Tu delujeta prevzemnik ploščic in točkovna vrsta. V točkovni vrsti se hranijo informacije o kodi barve in izviru točke (ozadje, okno ali zaporedna številka posebne ploščice). Ta vrsta vsako urino periodo na LCD porine eno točko, a samo če je v njej več kot osem točk. V nasprotnem primeru se točkovna vrsta ustavi. Preden gre točka na LCD, se določi njena barva s pomočjo paletnih registrov.

Prevzemnik ploščic vsakih 6 urinih period prevzame eno vrstico ploščice iz grafičnega pomnilnika. 2 periodi porabi za branje naslova ploščice. Še po 2 periodi porabi za prevzem enega bajta informacij iz pomnilnika. Te informacije potem postavi na konec vrste.

Če je potreben izris okna, se vrsta pobriše in prevzemnik začne prevzemati ploščice okna. Tu mora vrsta počakati na prevzem podatkov, preden lahko porine na LCD naslednjo točko. Če je potreben izris posebne ploščice, prevzemnik prevzame pravo ploščico in jo pomeša med prvih osem točk v vrsti. Tako lahko dosežemo učinek prozorne barve. To je tudi razlog, da mora biti v vrsti vedno vsaj osem točk.

Izris točk traja vsaj 172 urinih period. Ta čas se lahko podaljša, če moramo na vrstici izrisati tudi okno ali posebne ploščice. Preostali čas grafični koprocesor simulira periodo HBLANK, kjer naj bi se žarek v pravem zaslonu s katodno cevjo pomikal na začetek naslednje vrstice.

Ko je izrisanih vseh 144 vrstic, grafični koprocesor simulira periodo VBLANK, kjer naj bi se žarek v pravem zaslonu s katodno cevjo pomikal na začetek ekrana. To traja 4560 urinih period, kar je enako času, ki ga grafični koprocesor potrebuje, da izriše 10 vrstic [9, 11].

6.2 Registri

V tabeli 6.1 so našteti registri grafičnega koprocesorja [9].

naslov	ime	opis
0xFF40	LCDC	kontrolni register
0xFF41	STAT	statusni register
0xFF42	SCY	pomik Y ozadja
0xFF43	SCX	pomik X ozadja
0xFF44	LY	trenutna vrstica
0xFF45	LYC	primerjalni register LY
0xFF4A	WY	pomik Y okna
0xFF4B	WX	pomik X okna
0xFF47	BGP	paleta ozadja
0xFF48	OBP0	prva paleta posebnih ploščic
0xFF49	OBP1	druga paleta posebnih ploščic
0xFF46	DMA	register za začetek DMA prenosa

Tabela 6.1: Registri grafičnega koprocesorja.

bit	opis	pomen 1	pomen 0
7	napajanje zaslona	izklopi	vklopi
6	mesto mape okna	0x9800–0x9BFF	0x9C00–0x9FFF
5	vklop okna	izklopi	vklopi
4	mesto ploščic ozadja in okna	0x8800–0x97FF	0x8000–0x8FFF
3	mesto mape ozadja	0x9800–0x9BFF	0x9C00–0x9FFF
2	velikost posebnih ploščic	8x8	8x16
1	vklop posebnih ploščic	izklopi	vklopi
0	vklop ozadja	izklopi	vklopi

Tabela 6.2: Pomen bitov registra LCDC.

Z registrom LCDC kontroliramo grafični koprocesor. Pomeni bitov tega registra so predstavljeni v tabeli 6.2 [9].

V registru STAT so podatki o stanju grafičnega koprocesorja. Poleg tega tu lahko nastavimo prekinitve LCD STAT grafičnega koprocesorja. Prekinitve V-blank se zahteva vedno ob vstopu v način VBLANK ne glede na stanje registra STAT. Pomeni nekaterih bitov tega registra so predstavljeni v tabeli 6.3 [9].

bit	opis	pomen 1	pomen 0
7	neuporabljen		
6	vklop LYC=LY prekinitve	izklopi	vklopi
5	vklop prekinitve načina 2	izklopi	vklopi
4	vklop prekinitve načina 1	izklopi	vklopi
3	vklop prekinitve načina 0	izklopi	vklopi
2	zastavica ujemanja	LYC≠LY	LYC=LY

Tabela 6.3: Pomen nekaterih bitov registra STAT.

V spodnjih dveh bitih registra STAT se nahaja številka načina delovanja grafičnega procesorja. Pomeni načinov [9]:

- Način 0 predstavlja periodo HBLANK. Centralna procesna enota lahko prosto dostopa do grafičnega pomnilnika in tablele OAM.
- Način 1 predstavlja periodo VBLANK. Centralna procesna enota lahko prosto dostopa do grafičnega pomnilnika in tablele OAM.
- V načinu 2 grafični procesor bere iz tabele OAM. Centralna procesna enota ne more dostopati do tabele OAM. Lahko pa dostopa do grafičnega pomnilnika.
- V načinu 3 grafični procesor bere iz tabele OAM in grafičnega pomnilnika. Dostop je centralni procesni enoti onemogočen.

Z registroma SCY in SCX nastavimo postavitev ozadja na zaslonu. V registru LY je številka trenutne vrstice. Ta register se vedno primerja z vsebino registra LYC za določanje zahteve prekinitve. Z registroma WY in WX nastavimo postavitev okna na zaslonu.

Registri BGP, OPB0 in OPB1 vsebujejo podatke o barvah. Vsak od teh registrov določa štiri barve. Po dva bita za vsako barvo, ki si po vrsti od 3 do 0 sledijo od bita 7 do bita 0. Za paleta ozadja so možne štiri barve. Barva 0 je bela, 1 svetlo siva, 2 temno siva in 3 črna. Za paleti za posebne ploščice so možne le tri barve, saj barvna koda 0 predstavlja prozorno.

Z vpisom bajta 0xXX v register DMA začnemo DMA prenos iz naslovov 0xXX00–0xXX9F v OAM tabelo na naslovih 0xFE00–0xFE9F. Prenos traja 160 μ s. Medtem lahko centralna procesna enota dostopa le do višjega pomnilnika. Običajno se pred prenosom v višji pomnilnik kopira kratek program, ki počaka, da se prenos DMA konča.

6.3 Pomnilnik

V grafičnem pomnilniku se na naslovih 0x8000–0x97FF nahajajo podatki o ploščicah. Vsaka ploščica je velika 8x8 točk in ima barvno globino 2 bitov. Tako je v grafičnem pomnilniku prostora za 384 ploščic, ki se lahko uporabijo za ozadje, okno ali posebne ploščice. Razdeljene so na dve tabeli. Ena se nahaja na naslovih 0x8000–0x8FFF, kjer so ploščice oštevilčene z nepredznačenimi številkami 0–255. Druga se nahaja na naslovih 0x8800–0x97FF, kjer so ploščice oštevilčene s predznačenimi številkami -128–127.

Vsaka vrstica ploščice zasede 2 bajta. V prvem bajtu so spodnji biti barvih kod, v drugem pa zgornji. Barvne kode se glede na uporabljeno paleta preslikajo v odtenke sive.

Na naslovih 0x9800–0x9BFF in 0x9C00–0x9FFF se nahajata dve mapi, ki predstavljata sliko sestavljeno iz ploščic dimenzije 256x256 točk. Katerakoli mapa se lahko uporablja za prikaz ozadja ali za prikaz okna.

H grafičnemu pomnilniku sodi tudi OAM tabela, ki leži na naslovih 0xFE00–0xFE9F. Velika je 160 bajtov in vsebuje informacije za prikaz 40 posebnih ploščic, za vsako ploščico 4 bajte. Pomen bajtov [9]:

- Bajt 0 določa pozicijo Y na ekranu. Vrednost 16 prikaže vrh ploščice na prvi vrstici zaslona.
- Bajt 1 določa pozicijo X na ekranu. Vrednost 8 prikaže levo stran ploščice na prvem stolpcu zaslona.
- Bajt 2 določa številko ploščice. Bajt 0xXX izbere ploščico na naslovu 0x8XX0. Če se ploščice prikazujejo v načinu 8x16, se izbereta dve ploščici. Zgornja z naslovom, kjer ima bajt 2 zadnji bit postavljen na 0, spodnja pa, kjer ima bajt 2 zadnji bit postavljen na 1.
- Bajt 3 določa lastnosti ploščice, kot je prikaz nad/pod ozadjem, zrcaljenje prek Y/X osi in uporabljena paleta.

6.4 Implementacija v emulatorju

Grafični procesor je implementiran v razredu LCD. V njem so tabele, ki hranijo grafični pomnilnik, OAM, registre in 2D tabelo `screen`, v katero se izrisuje slika. S pomočjo te tabele potem grafična knjižnica izriše sliko na osebнем računalniku. Nekateri člani razreda so vidni na slikah 6.1, 6.2 in 6.3.


```
// Registers
byte LCDreg; // Mapped to 0xFF40
byte STATreg; // Mapped to 0xFF41
byte SCYreg; // Mapped to 0xFF42
byte SCXreg; // Mapped to 0xFF43
byte LYreg; // Mapped to 0xFF44
byte LYCreg; // Mapped to 0xFF45
byte DMAreg; // Mapped to 0xFF46
byte WYreg; // Mapped to 0xFF4A
byte WXreg; // Mapped to 0xFF4B
byte BGPreg; // Mapped to 0xFF47
byte OBP0reg; // Mapped to 0xFF48
byte OBP1reg; // Mapped to 0xFF49
```

Slika 6.1: Registri grafičnega koprocesorja.

```
byte screen[0x90][0xA0];
byte screenSourceData[0x90][0xA0];
byte VRAM[0x2000];
byte OAM[0x100];
```

Slika 6.2: Implementacija pomnilnika in tabele za izris.

```
byte columnRendering;
word clocksSpentInLine;

word dmaClocksLeft;
int frameCount;
bool screenRedrawn;
```

Slika 6.3: Spremenljivke za pomnjenje stanja in prenos informacij.

Glavna funkcija razreda LCD je funkcija `run(int)`, ki prejme število urinih

period in emulira delovanje grafičnega koporcesorja. S pomožnimi funkcijami poskrbi za prenos DMA, izris slike, zahtevo prekinitvev, nastavljanje statusnih registrov, itn.

Razred implementira tudi funkcije za branje in pisanje pomnilnika, ki so po enakem principu kot v razredu `Memory` razdeljene na te, ki se uporabljajo za interno nastavljanje in branje vrednosti ter te, ki emulirajo pravo branje in pisanje pomnilnika (npr. nedostopen grafični pomnilnik zaradi izrisovanja ali prenosa DMA). Te funkcije uporablja razred `Memory` za branje in pisanje grafičnega pomnilnika.

Podpisi funkcij razreda `LCD` so prikazani na sliki 6.4.

```
void init();
void turnOff();
void run(int);

void dmaTransfer(byte);

void displayBGLineTest();
void dumpVramTiles();
void dumpBackgorundTiles();

void renderBackgroundLine();
void renderWindowLine();
void renderSpritesLine();
void findSpritesOnLine(int*, int, int);

void setStatMode(byte);

void setByte(word, byte);
byte getByte(word);
void writeByte(word, byte);
byte readByte(word);
```

Slika 6.4: Podpisi funkcij razreda `LCD`.

Poglavje 7

Tipkovnica

Game Boyeva tipkovnica ima osem tipk, ki so urejene v 2x4 matriko. Centralna procesna enota lahko do stanja tipkovnice dostopa preko registra P1, ki je dostopen na naslovu 0xFF00. Funkcije bitov registra so predstavljene v tabeli 7.1 [9].

bit	opis	pomen 1	pomen 0
7	neuporabljen		
6	neuporabljen		
5	izbira funkcijskih tipk	neizbrane	izbrane
4	izbira smernih tipk	neizbrane	izbrane
3	stanje tipk dol ali start	nepritisnjena	pritisnjena
2	stanje tipk gor ali select	nepritisnjena	pritisnjena
1	stanje tipk levo ali B	nepritisnjena	pritisnjena
0	stanje tipk desno ali A	nepritisnjena	pritisnjena

Tabela 7.1: Pomen bitov registra P1.

S pomočje bitov 5 in 4 izberemo katere pritiske tipk želimo zaznavati. Na bitih 3–0 lahko potem preberemo, katere tipke so bile pritisnjene.

Tipkovnica zahteva prekinitev vsakič, ko se na bitih 3–0 pojavi sprememba stanja iz 1 na 0. To je lahko precej nezanesljivo, saj pri pritiskih

tipk prihaja do odbijanja signala in tako večih sprememb signala. Zato se prekinitvev tipkovnice uporablja večinoma za izstop iz zelo nizkoenergijskega načina delovanja Game Boya.

7.1 Implementacija v emulatorju

Tipkovnica je implementirana v razredu Joypad, ki se nahaja v razredu Memory. Prikazan je na sliki 7.1.

```
class Joypad {
private:
    byte keystates;
    byte p1reg;

    bool interruptRequested;
public:
    Joypad();
    ~Joypad();

    void updateKeystates(const Uint8*);

    void setP1reg(byte);
    byte getP1reg();

    void writeP1reg(byte);
    byte readP1reg();

    bool isInterruptRequested();
    void setInterruptRequested(bool);
};
```

Slika 7.1: Razred Joypad.

Spremenljivka `keystates` hrani stanje o dejanskih pritiskih tipk na tipkovnici. Te posodobimo s pomočjo funkcije `updateKeystates(const Uint8*)`, ki poskrbi tudi za nastavljanje prekinitvine zahteve.

Za branje in pisanje registra P1 so implementirane funkcije za interno nastavljanje vrednosti in funkcije za simuliranje pravih branj in pisanj. Funkcija `readP1reg()` je prikazana na sliki 7.2.

```
byte Joypad::readP1reg() {  
    byte pressedkeys = 0xFF;  
    if((p1reg & 0x20) == 0) pressedkeys &= keystates >> 4;  
    if((p1reg & 0x10) == 0) pressedkeys &= keystates;  
    return p1reg & 0xF0 | pressedkeys & 0x0F;  
}
```

Slika 7.2: Funkcija `readP1reg()`.

Poglavje 8

Časovnik

Game Boy ima notranji 16-bitni časovnik, ki se povečuje z uro procesorja. S tem časovnikom si pomaga pri povečevanju glavnega časovnika. Za nadzor uporablja štiri registre [9]:

- **DIV** (0xFF04), ki je slika zgornjih osmih bitov notranjega časovnika. Pisanje na ta naslov postavi notranji časovnik na 0.
- **TIMA** (0xFF05) je 8-bitni glavni števec, ki se povečuje od stanja kontrolnega registra. Ko pride do preliva, se zahteva prekinitev. Takrat se v števec naloži vrednost registra **TMA**.
- **TMA** (0xFF06) je 8-bitni register. Njegova vrednost se naloži v **TIMA** ob prelivu.
- **TAC** (0xFF07) je kontrolni register. Spodnja dva bita določata frekvenco povečevanja **TIMA** registra. Bit 2 pa omogoči povečevanje **TIMA** registra.

Hitrost povečevanja **TIMA** registra se določi s pomočjo notranjega časovnika. Spodnja dva bita **TAC** registra izbereta en bit notranjega časovnika. Logični *in* tega bita in bita 2 registra **TAC** gre čez detektor negativne fronte. Ko je zaznana negativna fronta, se poveča vrednost **TIMA**. Možne frekvence so naštet v tabeli 8.1.

bit 1	bit 0	frekvenca
0	0	4096 Hz
0	1	262144 Hz
1	0	65536 Hz
1	1	16384 Hz

Tabela 8.1: Možne frekvence glede na stanje bitov v registru TAC.

8.1 Implementacija v emulatorju

Časovnik je implementiran v razredu `Timer`, ki se nahaja v razredu `Memory`. Prikazan je na sliki 8.1.

```
class Timer {
private:
    word divReg; // Mapped to 0xFF04;
    byte timaReg; // Mapped to 0xFF05
    byte tmaReg; // Mapped to 0xFF06
    byte tacReg; // Mapped to 0xFF07

    bool interruptRequested;
public:
    Timer();
    ~Timer();

    void run(int);

    void setByte(word, byte);
    byte getByte(word);
    void writeByte(word, byte);
    byte readByte(word);

    bool isInterruptRequested();
    void setInterruptRequested(bool);
};
```

Slika 8.1: Razred `Timer`.

Vsebuje vse registre časovnika. Glavna je funkcija `run(int)`, ki emulira

delovanje časovnika za določeno število urinih period. Skrbi za povečevanje notranjega časovnika, registra TIMA in zahtevanje prekinitev. Prikazana je na sliki 8.2.

```
void Timer::run(int clocks) {
    byte shiftValue;
    switch(tacReg & 0x03) {
        case 0: shiftValue = 9; break;
        case 1: shiftValue = 3; break;
        case 2: shiftValue = 5; break;
        case 3: shiftValue = 7;
    }

    for(int i = 0; i < clocks; i++) {
        byte oldDivBit = (divReg & shiftValue) >> shiftValue;
        divReg++;
        byte newDivBit = (divReg & shiftValue) >> shiftValue;
        byte oldTima = timaReg;

        // TIMA is increased
        if(oldDivBit == 1 && newDivBit == 0
            && (tacReg & 0x4) != 0) {
            timaReg++;
            if(timaReg < oldTima) { // Interrupt triggered
                interruptRequested = true;
                timaReg = tmaReg;
            }
        }
    }
}
```

Slika 8.2: Funkcija run(int).

Za branje in pisanje registrov časovnika so implementirane funkcije za interno nastavljanje vrednosti in funkcije za simuliranje pravih branj in pisanj.

Poglavje 9

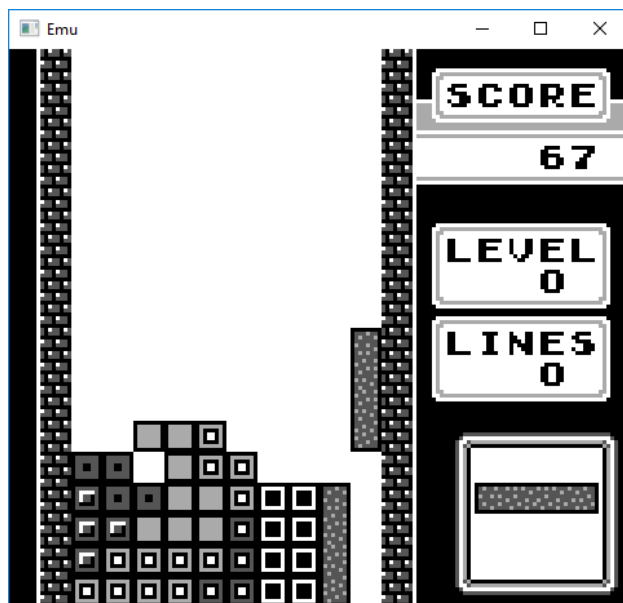
Delovanje emulatorja

Vstopna točka emulatorja je funkcija `main()`, ki prejme en argument, ki vsebuje pot do datoteke z vsebino ROM-a. Potem konstruira razred `Render`, ki poskrbi za inicializacijo tipkovnice, okna, grafike in razreda `Board`, ki vsebuje vse podsisteme Game Boya. Konstruktor razreda `Board` najprej konstruira razred `Memory`, ki kot argument dobi pot do datoteke z vsebino ROM-a. Ta se glede na vsebino datoteke odloči za ustrezen krmilnik pomnilniških modulov in pripravi pomnilnik. Konstruktor razreda `Board` nato še poveže razrede med sabo (npr. nastavi kazalec `LCD* lcd` v razredu `Memory`).

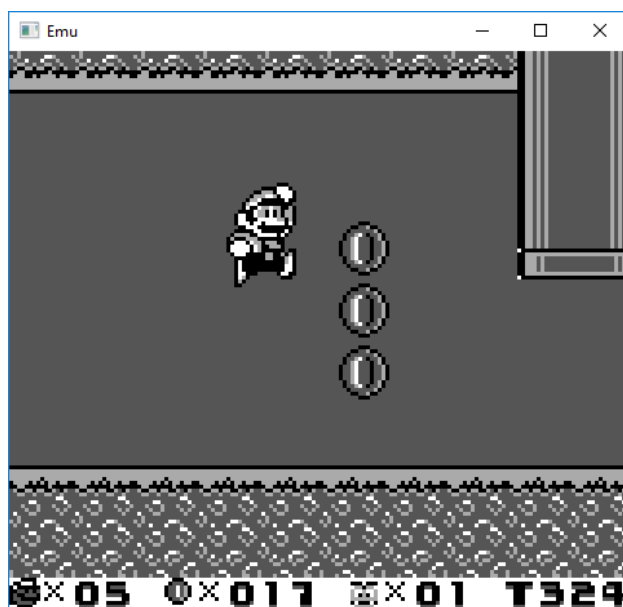
Ko so vsi podsistemi inicializirani, se program nadaljuje v glavni zanki, ki se nahaja v razredu `Render`. Tu je funkcija `mainLoop()`, ki skrbi za branje tipk s tipkovnice, nadzor razreda `Board` in izris na ekran, ko je razred `LCD` v svoj predpomnilnik izrisal eno sličico. Po vsaki iteraciji te zanke emulator spi toliko časa, da se hitrost izvajanja programa ujema s hitrostjo na pravem Game Boyu. Ker so današnji osebni računalniki veliko hitrejši od Game Boya, lahko emulacija teče v realnem času. Na računalniku s procesorjem Intel i7 2600 smo z merjenjem časa ugotovili, da emulator spi v povprečju 10% časa.

Na emulatorju smo testirali kar nekaj iger. Večino jih deluje pravilno in jih lahko igramo. Nekaj iger se odpre le do neke točke, nato pa pride do napake, ki onemogoči nadaljevanje izvajanja. Na slikah 9.1, 9.2, 9.3 in 9.4

je prikazanih nekaj delujočih iger.

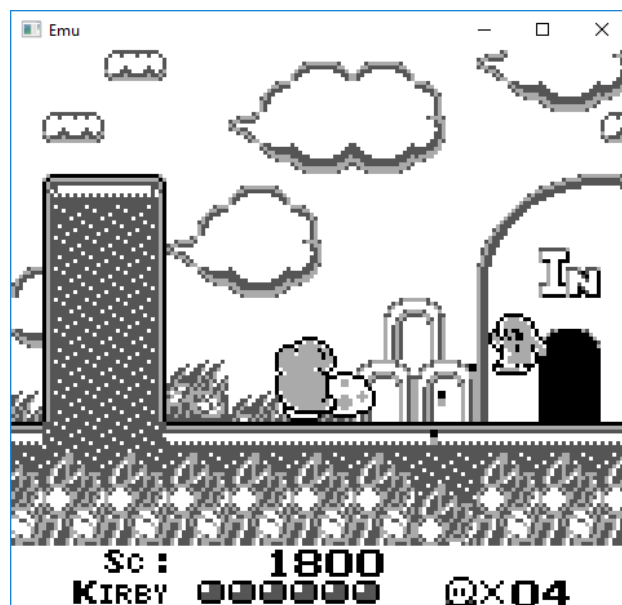
Slika 9.1: Igra Tetris.

Slika 9.2: Igra Super Mario Land 2: 6 Golden Coins.

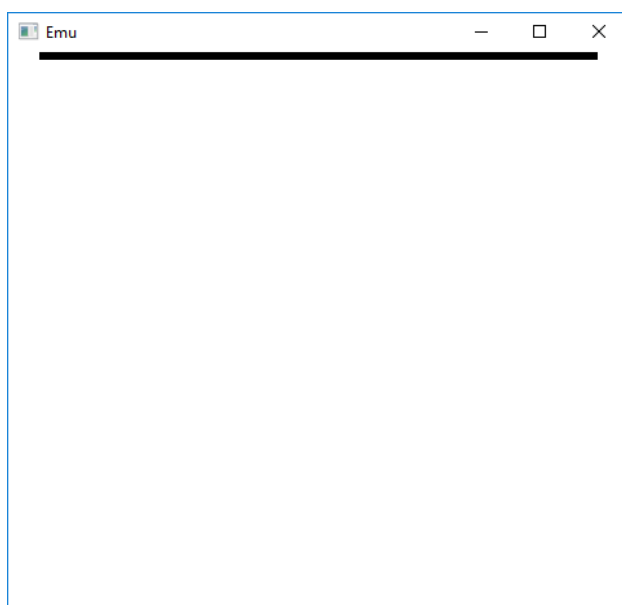
Slika 9.3: Igra Pokemon Red.

Slika 9.4: Igra Kirby's Dream Land.

Nekaj iger ne deluje zaradi nepodprtega krmilnika pomnilniških modulov. Pri večini nedelujočih iger pa gre bodisi za hrošče v emulatorju ali pa za hrošče v pravem Game Boyu, ki v emulatorju niso pravilno emulirani. Kar nekaj iger je takih, ki se zanašajo na te nepravilnosti Game Boya in delujejo normalno na pravem sistemu, emulatorji pa imajo z njimi težave.

Ena od znanih iger, ki povzroča težave, je Pinball Fantasies, ki na večini emulatorjev ne deluje pravilno. To naj bi bila posledica neujemanja časovnih intervalov [4]. Na izdelanem emulatorju se igra priže in ekran enkrat utripne. Potem pa se igra ustavi na skoraj praznem ekranu, ki je prikazan na sliki 9.5.

Slika 9.5: Izvajanje igre Pinball Fantasies obtiči kmalu po zagonu igre.

Poglavje 10

Zaključek

Glavna cilja pri izdelavi diplomske naloge sta bila delujoč emulator in učenje jezika C++.

Pred začetkom programiranja smo prebrali vso dokumentacijo, ki jo lahko najdemo. Nato smo sestavili načrt arhitekture, ki se je med programiranjem še kar nekajkrat spremenil. Pod sisteme smo implementirali enega za drugim in jih nato povezali v celoto. S programiranjem uporabnega programa smo poglobili znanje jezika C++. Tako je bil dosežen drugi cilj.

Nastali emulator lahko igra precej iger, ki so bile narejene za originalni Game Boy. Seveda bi ga lahko še izboljšali z odstranjevanjem manjših hroščov in nepravilnosti emulacije. Prav tako emulatorju manjka še podpora za zvok in serijski vmesnik, ki bi ga lahko realizirali preko omrežja. Te dodatne funkcionalnosti se lahko enostavno dodajo v prihodnosti, saj je arhitektura programa sestavljena zelo modularno. Tako je bil uresničen tudi prvi cilj diplomske naloge.

Literatura

- [1] Emulator. Dosegljivo: <https://en.wikipedia.org/wiki/Emulator>. [Dostopano: 10. 7. 2018].
- [2] Game boy. Dosegljivo: https://en.wikipedia.org/wiki/Game_Boy. [Dostopano: 10. 7. 2018].
- [3] Gameboy cpu (lr35902) instruction set. Dosegljivo: http://pastraiser.com/cpu/gameboy/gameboy_opcodes.html. [Dostopano: 15. 7. 2018].
- [4] "holy grail" bugs in emulation. Dosegljivo: <https://mgba.io/2017/05/29/holy-grail-bugs>. [Dostopano: 20. 8. 2018].
- [5] Izvorna koda. Dosegljivo: <https://github.com/ExPie/GameBoyEmu>. [Dostopano: 20. 8. 2018].
- [6] List of best-selling game boy video games. Dosegljivo: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_best-selling_Game_Boy_video_games. [Dostopano: 10. 7. 2018].
- [7] List of best-selling game consoles. Dosegljivo: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_best-selling_game_consoles. [Dostopano: 10. 7. 2018].
- [8] Nintendo. *Game Boy Programming Manual*. 1999.
- [9] Pan docs. Dosegljivo: <http://bgb.bircd.org/pandocs.htm>. [Dostopano: 10. 7. 2018].

- [10] Simple directmedia layer. Dosegljivo: https://en.wikipedia.org/wiki/Simple_DirectMedia_Layer. [Dostopano: 15. 7. 2018].
- [11] Michael Steil. The ultimate game boy talk. Dosegljivo: <https://www.youtube.com/watch?v=HyzD8pN1pwI>. [Dostopano: 15. 7. 2018].
- [12] Technical data. Dosegljivo: <https://www.nintendo.co.uk/Support/Game-Boy-Pocket-Color/Product-information/Technical-data/Technical-data-619585.html>. [Dostopano: 12. 7. 2018].